Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XVIII. Kraków, dnia 14 grudnia 1935. Nr. 46.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Reklama jest dźwignią handlu!

Ulgi w świadectwach przemysłowych na rok 1936.

W związku z rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu w tej materji zamieszczonem w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33. poz. 752, (ogłoszonem przez nas w Nrze 44) opracowała krakowska Izba Skarbowa tabelę, przedstawiającą poglądowo jakość i rozmiar tychże ulg. Ponieważ tabela ta w znacznym stopniu przyczyni się do łatwego zorjentowania się w prawach i obowiązkach podatników w dziedzinie świadectw przemysłowych, przeto ogłaszamy ją poniżej dla użytku naszych czytelników.

IZBA SKARBOWA W KRAKOWIE
zał. do okóln. Nr. 723/p. przem.

TABELA

ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1936, przyznanych okólnikiem Ministerstwa Skarbu, z d. 21-go listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35.

Z urzędu (bez obowiązku składania indywidualnych podań)

A. Przedsiębiorstwa handlowe:

Załączn. do art. 23 ust. o p. p.	Określenie rodzaju przedsiębiorstwa	Okólnik Minist. Skarbu Cz. I. punkt.: Litera:	Dla ustawowo przewidz. kat. handl. — przyznana ulga kat. I	II	III	IV	Va	Vb	Warunek udzielenia ulg a) obrót w stosunku całorocznym za r. 1934 nie przekracza: b) inne	Uwagi
Cz. II. Lit. A.	**Handel towarowy**	5 a	—	III	—	—	—	—	a) 50.000 zł	
		6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
		7 a	—	—	½ IV	½ IV	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział I.	Przedsiębiorstwa handlu towarowego, wprowadzające w ciągu roku 1936 sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku wyłącznie konsumentom, oraz nowo powstałych w r. 1936, które prowadzić będą między innemi, również sprzedaż wyrobów monopolu spirutusowego bez wyszynku wyłącznie konsumentom (vide okólnik Min. Sk. Cz. I. p. 5b).	5 b	—	III	—	—	—	—	a) 50.000 zł	
	dtto	5 b	—	—	III*)	—	—	—	*) ustawowo przewidziana kat. III. przed wprowadzeniem wyrobów monop. spirytusowego	
	dtto (vide okóln. Min. Sk. Cz. I. p. 6c)	6 c	—	—	IV*)	—	—	—	a) 15.000 zł	
	dtto	6 c	—	—	—	x) IV	—	—	x) ustawowo przewidziana kat. IV przed wprowadzeniem wyrobów monop. spirytusowego	
	Przedsiębiorstwa z wyłączną drobną sprzedażą (tylko konsumentom) wyrobów monopolu tytoniowego, powstających w r. 1936 w gminach wiejskich, w których nie było dotychczas żadnego punktu sprzedaży tych wyrobów) nadto przybory do palenia (vide ok. Cz. I. p. 6. b.)	6 b	—	—	IV	—	—	—		
	Hurtownie wyrobów monopolu spirytusowego, tytoniowego i solnego, zarówno utrzymujące oddziały (filje) jak i nieutrzymujące oddziałów (filji)	2 a	II	—	—	—	—	—		
	Oddziały (filje) hurtowni wyrobów monopolu spirytusowego, tytoniowego, solnego, uruchamiane przez hurtowników, działających na mocy umów z dyrekcjami właściwych monopolów, o ile oddziały (filje) te będą uruchamiane w obrębie rejonu, należącego w myśl umowy do hurtownika i prowadzone na koszt hurtownika we własnej jego administracji.	5e	—	III	—	—	—	—		
	Skup butelek po wyrobach państw. monopolu spirytusowego przez przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży tych wyrobów.	9b	niema obowiązku nabywania odrębnych świadectw przemysł.							
	Uboczna sprzedaż krajowych pism perjodycznych przez przedsiębiorstwa wymienione w Cz. II. Lit. A. rozdz. I. taryfy (handel towarowy).	9c	niema obowiązku nabywania oddzielnych świadectw przemysł.							
Rozdział II.	Przedsiębiorstwa skupu zawodowego jaj kurzych w celach eksportowych pod warunkiem prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych.	1c	½ I	—	—	—	—	—	a) suma skupu ponad 500.000 do 1.000.000	

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVIII. Kraków, dnia 14 grudnia 1935 Nr. 46.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
" półroczny 8 zł
" roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Żadna zmiana nie narobiła ostatnio tak wielkiego zamieszania i zaniepokojenia, co dekret Prezydenta Rzeczypospolitej, nowelizujący ustawę o ochronie lokatorów i wyłączający z pod tej ustawy kilkaset tysięcy lokali przemysłowych i handlowych. Zamieszanie jest tem większe, ileże cios ten przyszedł niespodzianie, bez uprzedniego przedyskutowania odnośnego projektu w prasie, czy na terenie samorządu gospodarczego. Takiem niespodzianem zaskoczeniem ogółu kupców i przemysłowców zdyskredytował rząd swe własne oświadczenie, złożone przez p. wicepremjera Kwiatkowskiego na posiedzeniu Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w Warszawie, w któremto oświadczeniu zapewnił p. wicepremjer, że rząd będzie zasięgał opinji Izb Przemysłowo-Handlowych w ważniejszych sprawach gospodarczych. A cóż może być ważniejszego dla setek tysięcy warsztatów kupieckich i przemysłowych, jak groźba utraty lokalu!?

Zaniepokojenie kupców przybiera tak znaczne rozmiary, że nie trudno się dziwić tej fali zgromadzeń protestacyjnych, jaka się rozlała na całym terenie Rzeczypospolitej. Sfery gospodarcze, szczególnie zaś kupiectwo protestują energicznie i z całą stanowczością przeciw krzywdzie, jaka ich czeka. Prezent, uczyniony właścicielom nieruchomości jest tembardziej nieusprawiedliwiony, że właściciele nieruchomości otrzymali w ostatnich latach aż trzy poważne ulgi wzamian za obniżenie komornego. Jeszcze w roku 1933, kiedy wołanie lokatorów o obniżkę czynszów było przysłowiowem wołaniem na puszczy i kiedy wyzysk właścicieli nieruchomości, których instytucja t. zw. „ustawowego komornego“ związała pewnego rodzaju więzami kartelowemi dał się odczuwać wszystkim bez wyjątku mieszkańcom — ówczesny rząd, zamiast pójść za głosem przeważającej większości społeczeństwa i zarządzić obniżkę komornego, przyznał właścicielom nieruchomości t. zw. moratorjum hipoteczne, połączone z obniżką oprocentowania długów hipotecznych do 6 procent rocznie. Już wtedy wskazywano, że moratorjum to krzywdzi niesłychanie tych wierzycieli, którzy nieraz ostatnie swe oszczędności oddali na hipotekę bogatemu właścicielowi nieruchomości, a teraz stracili nieraz 5% dochodu, płynącego z oprocentowania swej wierzytelności hipotecznej, a ponadto stracili możność ściągnięcia kapitału. W ten sposób ustawa, która miała na celu ochronę słabszego dłużnika przed silniejszym wierzycielem przemieniła się w instrument ochrony silniejszego dłużnika przed słabszym wierzycielem. Biedna wdowa, która pożyczyła bogatemu właścicielowi nieruchomości pewną sumę za zabezpieczeniem hipotecznem jest wprawdzie wierzycielem, ale słabszym w stosunku do dłużnika. Mimo to ustawa zredukowała jej dochody, płynące z oprocentowania wierzytelności do 6% rocznie (wobec 12% dopuszczalnych ustawą o lichwie pieniężnej), a nadto uniemożliwiła tej wdowie ściągnięcie kapitału na wypadek, gdyby chciała założyć sobie przedsiębiorstwo. Nie mówimy już o tem, że bardzo wiele długów hipotecznych opiewało na dolary i ustawa o moratorjum hipotecznem, która weszła w życie w okresie silnego spadku dolara, wstrzymując spłatę kapitału wierzytelności umożliwiła temsamem oddłużenie właścicieli nieruchomości, czyli podarowała im przeszło 40% długów.

Teraz, gdy pomimo demagogicznych wystąpień organizacyj właścicieli nieruchomości rząd wreszcie zdecydował się obniżyć komorne, otrzymują właściciele nieruchomości aż trzy dalsze prezenty na raz. Jednym z tych prezentów jest dalsze obniżenie oprocentowania długów hipotecznych do wysokości 5 proc. rocznie, drugim prezentem jest moratorjum dla długów hipotecznych i listów zastawnych Towarzystw Kredytowych Miejskich, Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie i t. d., a trzecim prezentem jest właśnie nieszczęsne wyłączenie kilkuset tysięcy lokali przemysłowych i handlowych z pod ustawy o ochronie loka-

torów. Razem więc otrzymali właściciele nieruchomości cztery wcale wartościowe prezenty w ostatnich dwóch latach za stosunkowo nieznaczną obniżkę komornego.

A teraz proszę sobie wyobrazić następujący wypadek: Kupiec Z. posiada od kilkudziesięciu lat sklep przy ulicy X. W całem mieście wiedzą, że handel takich, a takich towarów, będący własnością pana Z. mieści się przy ulicy X. Reklamy kinowe, anonse w gazetach, liczne transparenty na dworcach kolejowych, w tramwajach i na kolejach głosiły wszem wobec, że „najlepsze i najtajsze towary można otrzymać właśnie u p. Z., a nie u kogo innego“. Ot zwykła reklama kupiecka, mniej lub bardziej udana, ale kosztowna. Wszystkie druki kupca opiewają na adres: „Firma Z. ulica X. Nieraz zapomina się o firmie kupca, ale pamięta się, że lokal mieści się przy ulicy X. Kupiec dostosował swe inwestycje do położenia lokalu, do jego wielkości i rodzaju i wreszcie zdołał liczne kręgi swej klijenteli przyzwyczaić do swego lokalu.

Nienaruszalność tego stanu rzeczy byłaby możliwa w dwóch wypadkach.

1) Gdyby właściciel nieruchomości nie mógł temu kupcowi wypowiedzieć lokalu, a to na podstawie ustawy o ochronie lokatorów.

2) Gdyby sytuacja na rynku lokali była tego rodzaju, że właściciel nieruchomości we własnym dobrze zrozumianym interesie nie chciał wypowiadać temu kupcowi lokalu.

Ale dzisiaj, gdy lokale handlowe I-szej, II-giej i III-ciej kategorji pozbawione zostają ochrony ustawowej, a sytuacja na rynku lokali jest raczej korzystniejsza dla właściciela nieruchomości, niż dla lokatora, będzie się właściciel nieruchomości jeszcze bardziej, niż kupiec cieszył z tej wielkiej atrakcji, jaką dla kupca

posiada lokal w tym, a nie w innym domu. Właściciel nieruchomości obliczy sobie na zimno, że inwestycje, dokonane przez kupca w jego lokalu, krociowe wydatki na reklamę, anonse i plakaty, wiążące firmę kupca z jego lokalem, a wreszcie przyzwyczajenie klijenteli do lokalu, — że te wszystkie atrakcje firmy kupieckiej zmuszą kupca do płacenia wyższego komornego, jeżeli właściciel nieruchomości tego tylko zażąda. Bardzo często z tego przywiązania kupca do jego lokalu korzystać będą prócz właściciela nieruchomości także konkurenci, którzy za pewną opłatą zachęcą właściciela nieruchomości do ustawicznego podwyższania kupcowi komornego i wysiedlenia go wkońcu z jego lokalu. Przecież nieprzebierającej w środkach i w ostatnich czasach coraz mniej lojalnej konkurencji chodzi tylko o „spławienie“ kupca z pewnego miejsca i przerzucenie go na inne, gdzie wpadłby „w objęcia“ innego konkurenta, który będzie zdolny do tych samych figlów co jego poprzednik.

Do końca września 1936 r. praktyki te nie będą mogły mieć miejsca. Dlatego okres ten muszą organizacje kupieckie wykorzystać dla intensywnej propagandy w kierunku nowelizacji ostatniego dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sposób, uchylający niebezpieczeństwo dla warsztatów kupieckich i przemysłowych.

Utworzenie jednolitego frontu kupiectwa żyd.

Powołanie do życia Rady Naczelnej Kupiectwa Żydowskiego w Polsce.

W ciągu całego dnia 24-go z. m. odbywały się w Warszawie, w Centrali Związku Kupców, obrady przedstawicieli organizacji kupieckich, mające na celu powołanie do życia Rady Naczelnej Kupiectwa Żydowskiego w Polsce.

Narady zagaił w imieniu C. Z. K. prezes Rady, Rafał Szereszowski, który w serdecznych słowach uczcił pamięć b. p. Wacława Wiślickiego. Mówca wskazał na konieczność konsolidacji całego kupiectwa żydowskiego zagrożonego w swej egzystencji.

Na przewodniczącego obrad, obrany został pan radca Polak, następnie zaś p. prezes Gepner zreferował sytuację kupiectwa żydowskiego na tle ogólnej sytuacji w kraju. Mówca zwrócił uwagę na cały szereg objawów wskazujących na wzmocnienie się prądów antysemickich. Fala nienawiści przechodzi przez cały szereg krajów — ofiarą tej fali są przedewszystkiem Żydzi. Z kraju rządzonego przez hitleryzm idą te fale nienawiści na cały świat — kto o tem zapomina, nie jest Żydem, nie jest godnym miana człowieka. Wśród Żydów polskich szerzy się w ostatnim czasie apatja

— masy żydowskie pauperyzują się, nędza ogarnia coraz większe rzesze ludności żydowskiej — ostatnie zaś rozruchy antyżydowskie wzmagają nastrój pesymizmu i rozgoryczenia. Handel jest głównym polem działalności Żydów — i na tym odcinku czynione są próby eksterminacji. Musimy więc uczynić wszystko, co możliwe, by próbom tym przeciwstawić jednolity front kupiectwa żydowskiego. Zjednoczenie na froncie kupieckim może mieć ogromne znaczenie dla całego układu stosunków również w innych dziedzinach życia żydowskiego. Wobec ataków na handel żydowski utworzenie jednolitej reprezentacji jest nakazem chwili i z tego powodu C. Z. K. zwołała naradę, która ma nareszcie powołać do życia Radę Naczelną Kupiectwa Żydowskiego.

Zjednoczenie musi nastąpić — niech ono natchnie kupiectwo żydowskie wiarą w lepsze jutro.

W dyskusij, jaka rozwinęła się po przemówieniu p. prezesa Gepnera, zabrał pierwszy głos p. Jaszuński (Łódź), który nawiązał do ostatnich rozruchów antyżydowskich w całym szeregu miejscowości i domagał się jaknajostrzejszego zaprotestowania przeciwko poniewieraniu godności ludności żydowskiej. P. Saper zwrócił uwagę na brak zrozumienia organizacyjnego wśród kupiectwa żydowskiego.

P. Kawenoki (Wilno) powitał inicjatywę w kierunku powołania do życia Rady Naczelnej Kupiectwa Żydowskiego w imieniu kupiectwa ziem północno-wschodnich. Prezes Centrali Związku Kupiectwa Detalicznego podkreśla również konieczność powołania do życia jednolitej reprezentacji kupiectwa żydowskiego, wysuwa jednak cały szereg zastrzeżeń co do statutu przyszłej organizacji, jej składu i kompetencji.

Po dłuższej dyskusji wybrana została przez plenum komisja, do której weszli pp. prezes Mayzel, Kawenoki, Saper, Lewsztein, Żundelewicz, Smuszkin, Heber i jako doradcy pp. adw. Kaliski, dyr. Zajdenman, adw. Ołomucki i Małkin. Komisja miała na celu uzgodnienie statutu i omówienie składu Rady Naczelnej.

Na posiedzeniu popołudniowym po przemówieniach pp. Gepnera, Mayzla, sędziego Kobrynera, Dra Zylberstajna, Zundelewicza, Hebera, Smuszkina, adw. Ołomuckiego i adw. Kaliskiego plenum uchwaliło statut uzgodniony przez komisję.

Według statutu tego Rada Naczelna Kupiectwa Żydowskiego ma na celu pracę na polu rozwoju handlu w Polsce, ustalanie opinji kupiectwa żydowskiego w zasadniczych sprawach gospodarczych, koordynacji działalności poszczególnych organizacji, wchodzących w skład Rady, z zachowaniem autonomji organizacji obronę interesów zawodowych, prawnych, społecznych i organizacyjnych kupiectwa żydowskiego itd. Na czele Rady stoi Komitet Wykonawczy składający się z 17 osób. Prezes Komitetu Wykonawczego jest każdorazowo desygnowany przez C. Z. K., wiceprezes — przez Centr. Związku Kupiectwa Detalicznego.

Po uchwaleniu statutu w nastroju uroczystym dokonano wyboru Komitetu Wykonawczego Rady Naczelnej Kupiectwa Żydowskiego.

W ten sposób po wielokrotnych próbach powołania do życia jednolitej reprezentacji handlu żydowskiego, utworzona została nareszcie Rada Naczelna Kupiectwa Żydowskiego.

Powołanie do życia tej instytucji spotka się niewątpliwie z ogromnem zadowoleniem kupiectwa żydowskiego, które nigdy może jak obecnie nie odczuwało potrzeby sprężystej i zdecydowanej obrony jego interesów.

Podatek dochodowy od uposażeń służbowych.

Skala podatku dochodowego od uposażeń została podwyższona o 100 procent. Skala przedstawia się następująco:

Część II.: vide „Przegląd Kupiecki“ Nr. 44.

Lp.	ponad	do	Stopa proc. podatku	Lp.	ponad	do	Stopa proc. podatku
1	1.500	1.600	1	20	3.600	3.800	4.8
2	1.600	1.700	1.2	21	3.800	4.000	5
3	1.700	1.800	1.4	22	4.000	4.200	5.2
4	1.800	1.900	1.6	23	4.200	4.400	5.4
5	1.900	2.000	1.8	24	4.400	4.800	5.6
6	2.000	2.100	2	25	4.800	5.200	5.8
7	2.100	2.200	2.2	26	5.200	5.600	6
8	2.200	2.300	2.4	27	5.600	6.000	6.2
9	2.300	2.400	2.6	28	6.000	6.400	6.4
10	2.400	2.500	2.8	29	6.400	6.800	6.6
11	2.500	2.600	3	30	6.800	7.200	6.8
12	2.600	2.700	3.2	31	7.200	7.600	7
13	2.700	2.800	3.4	32	7.600	8.000	7.2
14	2.800	2.900	3.6	33	8.000	8.800	7.8
15	2.900	3.000	3.8	34	8.800	9.600	8.2
16	3.000	3.100	4	35	9.600	10.400	8.6
17	3.100	3.200	4.2	36	10.400	11.200	9.2
18	3.200	3.400	4.4	37	11.200	12.000	9.8
19	3.400	3.600	4.6	38	12.000	13.000	10.6

Stawki powyżej 12.000 vide: Dz. U. Nr. 85/935.

Przy potrąceniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych stosować należy następujące zasady:

a) podstawę do ustalenia stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłacanego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

Przykład: Pracownik otrzymuje 300 zł. miesięcznie: Uposażenie w stosunku rocznym wynosi 300 zł. $\times$ 12 = 3.600 zł. Ta kwota 3.600 zł. będzie podstawą dla znalezienia właściwej stopy procentowej podatku.

b) w celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń, dolicza się je do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia.

Przykład: Pracownik otrzymujący stałe wynagrodzenie w wysokości 300 zł. miesięcznie otrzymuje w pewnym miesiącu wynagrodzenie w wysokości 500 zł. dodatkowo. W celu obliczenia stopy procentowej podatku, do stałego uposażenia, obliczonego w stosunku rocznym, a więc do sumy 3.600 zł. doliczyć należy jednorazowe wynagrodzenie, czyli 500 zł. Podstawą do ustalenia stopy procentowej podatku

W niedzielę, dnia 15 grudnia 1935 r., odbędzie się o godz. 6-tej wiecz. w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców Kraków, Grodzka 43

Wieczór Dyskusyjny

w czasie którego Członkowie Stowarzyszenia będą mieli możność omówienia wszelkich spraw, tyczących się kupiectwa, zasięgnięcia informacyj, zgłaszania postulatów, przedkładania dezyderatów odnośnie prac Stowarzyszenia etc.

O liczny udział Członków Stowarzyszenia uprasza

Wydział Krak. Stowarzyszenia Kupców

w tym miesiącu, kiedy pracownik otrzymał dodatkowe wynagrodzenie będzie więc suma 3.600 zł. plus 500 zł., czyli 4.100 zł.

c) W stosunku do osób, które wynagrodzeń perjodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłacanego wynagrodzenia. W przypadkach powtarzających się w ciągu roku wypłat wynagrodzeń perjodycznych należy, celem ustalenia właściwej stopy procentowej i obliczeniu podatku, dodawać do kwoty bieżąco wypłacanej sumy już wypłacone i, na podstawie łącznej sumy wypłat, ustalać stopę procentową i obliczać podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrącić należy podatek już poprzednio pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek przypadający bieżąco do potrącenia.

Przykład: Członek zarządu spółki akcyjnej nie otrzymuje żadnego stałego uposażenia, lecz otrzymuje pewne sumy nieperjodyczne, np. tytułem tantjemy. Przykładowo przyjmijmy, że otrzymał on w styczniu 4.000 złotych. Przy wypłacie tej sumy 4.000 złotych, należy mu potrącić podatek, przyjmując te 4.000 zł. za podstawę do znalezienia stopy procentowej podatku. W naszym przykładzie stopa ta wynosić będzie (według nowej skali) 5 procent, czyli przypada do potrącenia suma 200 zł. W kilka miesięcy później temuż samemu członkowi zarządu przypada do wypłaty nowa suma tytułem tantjemy np. 5.000 złotych. W celu odnalezienia właściwej stopy podatkowej trzeba zsumować obydwie tantjemy i dla sumy tej, która w naszym przykładzie wynosić będzie 9.000 zł. znaleźć stopę podatkową, która wynosi 8.2 procent. Podatek w tej wysokości obliczony od 9.000 złotych wynosi 738 zł. Ponieważ przy pierwszej wypłacie potrącono już 200 zł., przeto przy wypłacie 5.000 zł. należy potrącić jeszcze 538 złotych.

d) Jeżeli służbodawca nie potrąca należnego podatku od wypłacanego wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszów, wówczas obowiązany jest przyjąć za podstawę odliczenia podatku taką kwotę wynagrodzenia, by po potrąceniu od niej obliczonego podatku, pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.

Omówiona w niniejszym artykule nowela do ustawy o podatku dochodowym będzie miała odnośnie do przedsiębiorstw prywatnych i wolnych zawodów zastosowanie poraz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego za rok podatkowy 1936 (dochód osiągnięty w roku operacyjnym 1935).

Tantjemy, wypłacone w ciągu roku 1935 opodatkowano na dotychczasowych zasadach: tantjemy wypłacone po 1 stycznia 1936 będą opodatkowane według nowych zasad, nawet wówczas, gdyby dotyczyły one roku 1935.

Przepisy noweli, dotyczące podatku od uposażeń wypłacanych począwszy od 1 stycznia 1936 r. (decydującym jest moment wypłaty, a nie okres, za który uposażenie się należy). Jeżeli po 1 stycznia 1936 r. wypłacone jest robotnikom (tylko robotnikom, a nie pracownikom umysłowym) wynagrodzenie, przypadające do wypłaty przed 1 stycznia 1936 roku (nastąpiło np. opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia), wów-

czas różnica pomiędzy wysokością podatku, należnego według przepisów noweli, a wysokością podatku obliczonego według dotychczasowych przepisów, nie może być przez pracodawcę potrącona, lecz obciąża samego pracodawcę. W stosunku do pracowników umysłowych przepis ten również ma zastosowanie, jeżeli wynagrodzenie tych pracowników, obliczone w stosunku rocznym, nie przekracza sumy 4.800 złotych.

Jednocześnie z wejściem w życie noweli do ustawy o podatku dochodowym, uchylony zostaje tak zwany dodatek kryzysowy, który począwszy od 1936 roku nie będzie pobierany.

OBNIŻENIE WYSOKOŚCI ODSETEK USTAWOWYCH.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia b. r. (Dz. Ustaw Nr. 88) o wysokości odsetek ustawowych postanawia w art. 1, że wysokość odsetek ustawowych (prawnych) w stosunkach prywatno - prawnych ustala się na 8 procent rocznie. Dotychczas wysokość odsetek ustawowych wynosiła 10 proc. rocznie.

Minister skarbu zostaje upoważniony do obniżenia w drodze rozporządzeń ustalonej w art. 1 stopy odsetek. Obniżona stopa będzie stosowana od dnia wejścia w życie takiego rozporządzenia, choćby tytuł prawny do odsetek powstał przed tym dniem.

Odsetki ustawowe, przypadające za czas przed wejściem w życie omawianego dekretu, choćby zasądzone, obniża się z mocy samego prawa do 8 proc. rocznie. Jeżeli z tytułu egzekucyjnego nie wynika wyraźnie, że obejmuje on odsetki umowne, odsetki mogą być egzekwowane tylko w wysokości obniżonych odsetek ustawowych. Jeżeli jednak dłużnik zapłacił odsetki ustawowe ponad stopę 8 proc., a wierzyciel jeszcze nie został spłacony, dłużnik ma prawo zarachować nadpłacone odsetki na poczet tego długu; nie służy mu jednak roszczenie o zwrot tych odsetek.

Art. 5 dotyczy odsetek z tytułu długów rolniczych (odsetki te wynoszą 6 proc. rocznie).

Dekret wszedł w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

Kronika.

WAŻNE DLA HANDLUJĄCYCH CUKREM!

W Sekretarjacie Krak. Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka L. 43. **nabyć można w cenie po 10 groszy** cenniki detalicznej sprzedaży cukru, uzgodnione przez Władze Administracyjne oraz Zrzeszenia Kupieckie.

ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE NA ROK 1936.

Jak wiadomo od listopada wydają już Urzędy Skarbowe świadectwa przemysłowe na r. 1936. Jest wskazanem więc, aby kupcy nie zwlekali i nie odraczali na ostatnią chwilę wykupno patentu, aby uniknąć tłoku i znacznej straty czasu. Przy tej sposobności zwracamy uwagę i przypominamy, że do 31. grudnia b. r. należy wnieść odnośne podania o ulgi. Z naciskiem podkreślamy, że płatnicy, którzy z urzędu korzystają z ulgowych świadectw przemysłowych, nie powinni indywidualnych podań wnosić.

Wkońcu nadmieniamy, że Krakowskie Stowarzyszenie Kupców ul. Grodzka L. 43 uzyskało z Izby Skarbowej zezwolenie na przyjmowanie wpłat na świadectwa przemysłowe — podobnie jak w latach ubiegłych — i wpłaty te przyjmować będzie w dniach od 27 do 31 b. m. w godzinach od 7—9 wieczorem. Członkom Stowarzyszenia udziela się bezpłatnie wszelkich porad i wygotowuje się podania w związku ze świadectwami przemysłowemi. Sprawy te załatwia Sekretarjat w godzinach popołudniowych między 4—7.

BUCHALTER - BILANSISTA (rutynowana siła) zaprowadza prawidłową księgowość. którą kupiec *osobiście* prowadzić potrafi i którą Urząd Skarbowy uznaje. Zaprowadza księgi według różnych systemów, także: najnowszy *System przebitkowy* (automatyczna kontrola!) Ewentualnie prowadzi też księgowość godzinowo. Przeprowadza kontrolę zaniedbanej księgowości. Sporządza Bilanse. — Zgłoszenia pod: „*Gwarancja*“ do „Przeglądu Kupieckiego“.

UDZIAŁ BIEGŁYCH W POSTĘPOWANIU WYMIAROWEM i ODWOŁAWCZEM.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 29. listopada 1935 r. L. D. V. 39256/1/35 uchyliło §§ 168—174 instrukcji podatkowej z dnia 31. grudnia 1934 r., oraz wszelkie inne przepisy tejże instrukcji, dotyczące osób, obeznanych ze stosunkami gospodarczemi płatników.

W związku z tem Min. Skarbu zarządziło, aby w tych wszystkich wypadkach, gdy instrukcja podatkowa uprawnia lub nakazuje zasięganie w postępowaniu wymiarowem lub odwoławczem opinji wymienionych wyżej osób, urzędy i izby skarbowe powoływały w tym celu wyłącznie biegłych wyznaczonych przez instytucje samorządu gospodarczego (izby przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze, rolnicze) i zawodowe (izby adwokackie i lekarskie) lub instytucje zastępcze.

UMORZENIA W PODATKU OD LOKALI.

Zgodnie z postanowieniami art. 12 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. listopada 1935 roku o podatku od lokali — zaległości w podatku od lokali, przypadającym za okres do dnia 1. stycznia 1936 r. od 1—2 izbowych lokali mieszkalnych podlegają umorzeniu.

Ponieważ postanowienia powyższego przepisu — w myśl art. 14 omawianego dekretu — wchodzą w życie dopiero z dniem 1. stycznia 1936, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 29-go listopada 1935 r. L. D. V. 38483/1/35 poleciło, aby do tego czasu wszelkie kroki egzekucyjne w odniesieniu do podlegających umorzeniu w myśl powyższego, należności podatku od lokali, jak również w odniesieniu do kosztów egzekucyjnych, powstałych naskutek ściągania omawianych zaległości, zostały bezzwłocznie wstrzymane. Zarazem — celem usunięcia mogących powstać wątpliwości — Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, iż przepis art. 12 obejmuje również i należności z tytułu podatku od lokali za IV kwartał 1935 roku.

Stemplowanie rachunków kupieckich

W wypadku, gdy kupiec prowadzi rachunki w formie księgi grzbietowej powinny być - po myśli rozp. wyk. do ustawy stemplowej - stemple nalepiane na kopjach rachunków, pozostających w księdze grzbietowej. Na rachunku oryginalnym, wydawanym klientowi winna być zamieszczona uwaga, wskazująca, że i na jaką kwotę ostemplowana została kopja tego rachunku. Przekroczenie tego przepisu zagrożone jest surowemi karami.

Bliższych informacyj w tej sprawie udziela Sekretarjat Krak. Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43.

POŻYTECZNE WYDAWNICTWO:

JÓZEF PROPPER: „**Uproszczona Księgowość Nieruchomości Budynkowej**“. — **Księgarnia Powszechna w Krakowie.**

Autor, zaprzysiężony znawca księgowości, wytknął sobie w powyższej broszurze zadanie ułatwienia właścicielom domów czynszowych prowadzenia uproszczonej księgowości. W swej pracy wykazuje w sposób jasny i przejrzysty, jak należy księgi te założyć i przeprowadzić, aby w zupełności odpowiadały zasadom, zawartym w przepisach ustawowych. P. Propper wywody swe popiera wzorami i schematami, dzięki którym każdy, bez pomocy obcej, sam potrafi je dla swych celów dostosować.

Księgi, wedle tych wskazówek prowadzone, oddadzą właścicielowi budynku usługi nietylko przy wykazywaniu rzeczywiście w danym roku osiągniętego dochodu z budynku, ale służyć będą mogły także do wykazywania ewentualnego ubytku we wpływach z komornego, uprawniającego do żądania potrącenia z odpowiedniej części podatku od nieruchomości.

Słowo wstępne do tej publikacji skreślił p. adw. Dr. Leon Goldwerth, Prezes Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego„ oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki do kinoteatru „Wanda“ w Adm. „Przeglądu Kupieckiego“

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. **Redaktor odpow Samuel Kurzman**
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.

Załączn. do art. 23 ust. o p. p. p.	Określenie rodzaju przedsiębiorstwa	Okólnik Minist. Skarbu Cz. I. punkt: Litera:	Dla ustawowo przewidz. kat. handl. — przyznana ulga kat. I	II	III	IV	Va	Vb	Warunek udzielenia ulg a) obrót w stosunku całoroczn. za 1934 r. nie przekracza: b) inne	Uwagi
Rozdział VI.	Przedsiębiorstwa przewozowe	5 f	—	III	—	—	—	—	b) utrzymujące najwyżej 2 samochody ciężarowe	
	Przedsiębiorstwa autobusów	5 g	—	III	—	—	—	—	b) utrzymujące najwyżej 2 autobusy	
Rozdział VII.	Przedsiębiorstwa gastronomiczne	1 a	$^{1}/_{2}$ I.	—	—	—	—	—	a) 300.000 zł	
	„	5 c	—	III	—	—	—	—	a) 25.000 zł	
	„	5 d	—	III	—	—	—	—	b) o ile prowadzą sprzedaż następ. trunków pochodzenia **krajowego:** piwa, miodu, moszczu i wina owocowego oraz o ile zatrudniają od 4 do 10 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach.	
	„	6 e	—	IV	—	—	—	—	b) o ile prowadzą sprzedaż następ. trunków pochodzenia **krajowego**: piwa, miodu, moszczu i wina owocowego oraz o ile zatrudniają najwyżej 3 osoby licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach.	
	„	6 d	—	IV	—	—	—	—	a) 5.000 zł	
	Uboczna sprzedaż krajowych pism perjodycznych przez **przedsiębiorstwa gastronomiczne**	9 c	niema obowiązku nabywania oddzielnych świadectw przemysł.							
Rozdział VIII.	Sale bilardowe	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
	„	7 a	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział IX.	Zakłady dla sprzedaży napojów chłodzących	7 a	—	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział X	Hotele, pokoje umeblowane, zajazdy i gospody	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
	dtto i domy noclegowe	7 a	—	—	$^{1}/_{2}$IV	$^{1}/_{2}$IV	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XI	Pensjonaty i pokoje umeblowane ze stołowaniem	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
		7 a	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
	Pensjonaty utrzymywane przez właścicieli gospodarstw rolnych w swoich gospodarstwach, poza obrębem gmin miejskich, oraz miejscowości klimatycznych i leczniczych, o ile ilość wynajmowanych pokojów nie przekracza liczby 12 (dwunastu). Zwolnienie od pod. przem. od obrotu za 1936 r.	7 b	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	—	b) ilość pokoi nie przekracza 12, ważność świadectwa 6 mies. od wydania	
Rozdział XII	Księgarnie	5 h	—	III	—	—	—	—	a) 50.000 zł	
	„	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15 000 zł	
	„	7 a	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
	Księgarnie wraz z uboczną sprzedażą materjałów piśmiennych	8 a	—	jedno świad. przemysłowe		—	—	—	a) łączny obrót tych przedsiębiorstw 50.000 zł	
	Wypożyczalnie książek mieszczące się w jednym lokalu z księgarnią i należące do tego samego właściciela; do osób zatrudnionych w księgarni należy w tym wypadku zaliczać rownież osoby zatrudnione w wypożyczalni.	8 b	—	jedno świad. przemysłowe		—	—	—	Za obrót stanowiący podstawę do ulg przy nabywaniu świad. przyjmować obrót łączny z księgarni i wypożyczalni	
	Uboczna sprzedaż krajowych pism perjodycznych przez **księgarnie.**	9 c	niema obowiązku nabywania oddzielnych świadectw przemysł.							
Rzdział XIII	Zakłady lecznicze	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
		7 a	—	—	$^{1}/_{2}$IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XIV	Apteki	3 a	—	$^{1}/_{2}$II	—	—	—	—	a) 50.000 zł	

Załączn. do art. 23 ust. o p. p. p.	Określenie rodzaju przedsiębiorstwa	Okólnik Minist. Skarbu Cz. I. punkt.: Litera:	Dla ustawowo przewidz. kat. handl. I	II	III	IV	Va	Vb	Warunek udzielenia ulg a) obrót w stosunku całorocznym za r. 1934 nie przekracza: b) inne	Uwagi
			przyznana ulga kat.							
Rozdział XVI.	Przedsiębiorstwa kinematograficzne	1 b	1/2 I	—	—	—	—	—	a) 200.000 zł	
	" "	2 b	II	—	—	—	—	—	a) 100.000 zł	
	" "	3 b	—	1/2 II	—	—	—	—	a) 50.000 zł	
	" "	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
	" "	7 a	—	—	1/2 IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XVII.	Przedsiębiorstwa teatralne, cyrki, ogródki i sale ze scenami	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
		7 a	—	—	1/2 IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XIX.	Wrotniska i ślizgawki	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15 000 zł	
	" ".	7 a	—	—	1/2 IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XX.	Magle i maszyny do czesania wełny	7 a	—	—	—	1/2 IV	—	—	a) 5.000 zł	
Rozdział XXI.	Wydawnictwa utworów drukowanych	6 a	—	—	IV	—	—	—	a) 15.000 zł	
	"	7 a	—	—	1/2 IV	—	—	—	a) 5.000 zł	
Uwaga:	**Drobna sprzedaż wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach handlowych** (Cz. II. lit. A. taryfy) o ile sprzedaż odbywa się w jednym i tym samym lokalu.	9 a	niema obowiązku nabywania odzielnych świadectw przemysł.							

	c) Przedsiębiorstwa przemysłowe:		dla ustawowo przewidz kat. **przem.** III	IV	V	VI	VII	VIII	Warunek udzielenia ulg: ilość zatrudnionych robotn. najwyżej:
			przyznana ulga kateg.						
Cz. II. Lit. C. Rozdział XVIII.	Przędzalnie, blicharnie i t. d. jak w zał. Cz. II. lit. c. R. XVIII.	10 A.	—	V	—	—	—	—	a) fabr. ręczna 70 b) przy sł. siln. mech. 35
	"	11	—	—	VI	—	—	—	a) 25 b) 15
	"	12	—	—	—	VII	—	—	a) 12 b) 10
Rozdział XIX.	Wszelkie inne przedsiębiorstwa niewymienione w poprzednich rozdziałach Cz. II. C. zał. do art. 23. ust. o p.p.p., tudzież zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo i furmaństwo.	10 B.	—	V	—	—	—	—	a) 100 b) 50
		11	—	—	VI	—	—	—	a) 25 b) 15
		12	—	—	—	VII	—	—	a) 12 b) 10

UWAGA: Na skutek indywidualnych podań płatników bądź też z urzędu — przy sposobności lustracji przedsiębiorstwa — upoważnia się Urzędy Skarbowe do: zezwalania na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych, zajęć rzemieśln. i rękodzieln., dorożkarstwa i furmaństwa, R. XIX. bez świadectwa przemysł., o ile przedsiębiorstwo prowadzone jest wyłącznie przez samego właściciela.

Cz. III. Lit. D. kat. II. b.	Zajęcia przemysłowe pośrednictwa handlowego	4	półroczne świad. przem. kat. II.b. zajęć przemysłowych zamiast całorocznego.	O ile wysokość ustalonych za rok 1934 obrotów (prowizji) nie przekracza w stosunku całoroczn. 5.000 zł.

Uwagi ogólne:

1) Za obrót stanowiący podstawę do korzystania z ulg przy nabywaniu świadectwa przemysłowego, uważa się:
   a) w przedsiębiorstwach, opłacających podatek przemysłowy od obrotu w formie ryczałtu (Rozp. Min. Skarbu z dnia 6. III. 1935 Dz. U. Rz. P. Nr. 16. p. 89) **przeciętną kwotę rocznego obrotu, przyjętą za podstawę wymiaru ryczałtu na rok 1934.**
   b) w innych przedsiębiorstwach, o ile przedmiotem ich handlu są artykuły, podlegające podatkowi scalonemu **ogólny przychód brutto za r. 1934,** osiągnięty ze sprzedaży artykułów, podlegających jak również i niepodlegających podatkowi scalonemu; w przedsiębiorstwach prowadzących sprzedaż wyrobów państwowego monopolu tytoniowego i spirytusowego, jako obrót osiągnięty ze sprzedaży tych wyrobów przyjmuje się sumę stanowiącą różnicę między ceną pobieraną przez państwowy monopol a wyznaczoną przez tenże monopol cenę sprzedażną.
2) Celem uniknięcia nieporozumień, czy przedsiębiorstwo powstało w II. p. 1936 r., czy też prowadzone jest na podstawie półrocznego ulgowego świadectwa przemysłowego, na deklaracjach i świadectwach przemysłowych, należy umieścić odpowiednią adnotację.

Kraków, dnia 26 listopada 1935 r.

Naczelnik Wydziału II. (Skrzypek)